

Referat despre Ninive, orasul minune al lui Sennacherib, conducatorul asirienilor

În 702 î.e.n., Sennacherib, beneficiind de serviciile modernei armate asiriene, înfrânge în două batalii desfasurate simultan, la Kish și la Kutu, ostile coaliției elamito-chaldeene, punându-l pe fuga pe Mardukapaliddin. Ostile asiriene au prădat Babilonul și 200 000 de chaldeenii și babilonienii au fost luați în sclavie.

Același Mardukapaliddin inspira, însă, o nouă răscoală în apus. Răscoala, după planurile inițiale, era impresionantă. Participau forțele Tyrului, Sodonului, ale orașelor filistinilor, călăreții arabi, o armată egipteană trimisă de faraonul Shabataka din dinastia a XXV-a etiopiană și Iudeea. Coaliția era condusă de Ezechias (Hiskia), regele iudeu. Lipsa de unitate a coaliției i-a permis lui Sennacherib să supună rapid, fără luptă, pe majoritatea răscolatilor și să înfrângă la Elteke armata egipteană rămasă singură în fața forței incomparabil superioare a Asiriei. Asediul Ierusalimului, capitala Iudeei, unde se refugiase Ezechias, nu este încununat de succes numai datorită unei molime ce izbucnește în armata asiriană. Pe deplin stăpan, totuși, pe situație, Sennacherib impune lui Ezechias un tribut de răscumpărare nemăvăzută până atunci: 150 kilograme de aur și 9 000 de argint (surse biblice) sau, după surse cuneiforme asiriene, 24 000 de kilograme de argint.

Elamitii, care între timp, își rezolvaseră problemele interne, navalesc în Babilon, prind pe fiul lui Sennacherib, instalat rege, și obțin o mare victorie învingându-l pe însuși Sennacherib, într-o expediție maritimă, în Golful Persic, pornită de acesta, cu sprijin naval fenician și grecesc, pentru pedepsirea Elamului. În 691 î.e.n., Mardukapaliddin al II-lea, instalat în linutea Babilonului, profitând de slăbirea temporară a imperiului lui Sennacherib, organizează o mare coaliție antiaeriană. Participau: Elamul, arameii, regatele din vecinătatea Mediei, persii, a doua ramură importantă (prima: mezii) a populațiilor ariene indo-iranice ce se fixaseră în estul teritoriului extramesopotamian încă de prin mileniul al II-lea î.e.n. Batalia cu ostile lui Sennacherib, din 691 î.e.n., desfasurată la Halule, se termină nedecis, dar acesta exploatează în folosul său evoluția internă negativă din vesnic framântatul Elam.

Într-o campanie dezvoltată cu multă hotărâre, Sennacherib cucerește Babilonul (cetatea cade în 689 î.e.n.). De această dată deportează sau execută în întregime populația orașului, pe care-l devastează și-l dărâmă din temelii. Prin ruinele Babilonului trece cu plugul, încarcă pe vase pamant din oraș și-l duce departe, în nord, unde-l împrăstie în cele patru vânturi, apoi dirijează asupra ruinelor un canal de irigații, pentru a șterge de pe fața pamantului nesupusul Babilon. Distrugerea orașului, veritabila metropolă a Mesopotamiei de mai bine de un mileniu, a făcut o profundă impresie asupra popoarelor Orientului antic, a dus la sporirea activității anti-asiriene în întreaga zonă.

Distrugând Babilonul, Sennacherib a hotărât să creeze o nouă metropolă, demnă de puternicul Imperiu asirian. Încercările anterioare n-au avut sorti de izbândă, datorită fie împotrivrării aristocrației,

cum s-a intamplat cu Kar-Tukulti-Ninurta, fie modestiei constructiei, cum era cazul resedintei-fortarete Dur-Sharrukin, construita de Sargon al II-lea, care avea numai trei kilometri patrati.

Sennacherib a ales vechiul orasul Ninive, care servise ocazional de resedinta regala, deoarece beneficia de o buna pozitie strategica. Largeste spatiul intravilan, stradutele inguste devin largi cai de circulatie si procesionale, darima cocioabele, inalta temple si palate fastuoase, planteaza gradini intinse. inconjura orasul interior cu un zid lung de 12 kilometri (protejat de un sant cu apa de 40 de metri latime) inchizand o suprafata de aproape 700 de hectare, cuprinzand 120000 de locuitori. Orasul exterior (dupa Diodor) era un dreptunghi cu perimetrul de 92 kilometri, protejat cu un zid gros de 10 metri, inalt de 30 de metri, inzestrat cu 1500 de turnuri de aparare, a cate 65 de metri inaltime. Ninive etala un lux nemaivazut pana atunci si chiar Sennacherib spunea: "Am transformat intregul oras intr-o asezare stralucitoare ca soarele". Dar asirienii, spre deosebire de rafinamentul spiritual al babilonienilor, se distin": geau numai prin gustul colosalului in constructii, toate valorile lor spirituale fiind imprumutate din Babilon. Babilonul, chiar ras de pe suprafata pamantului, ramasese dominant de spiritul Orientului antic. Este unul dintre motivele care l-au impins pe noul rege asirian, Asarhaddon (680-669 i.e.n.), fiul lui Sennacherib cu o siriana, sa recladeasca Babilonul, readucandu-i pe babilonieni din tinuturile unde fusesera deportati de Sennacherib. Declarandu-l pe Asarhaddon urmas al sau, Sennacherib a starnit nemulțumirea celorlalti doi fii ai sai care-l ucid. Asarhaddon va face fata situatiei si-si va razbuna tatal.

Al doilea motiv pentru care Asarhaddon a recladit Babilonul a fost dictat de noua orientare a politici sale, in sprijinul aristocratiei preotesti, cea a zeului babilonian Marduk fiind puternica in zona de influenta a Babilonului. Aceasta orientare a urmasului lui Sennacherib li va influenta, vizibil, politica externa, unde se multumeste numai cu apararea granitelor fixate de Sennacherib. Sarcina sa era, dealtfel, dificila, numai pentru stapanirea si ea nedurabila, a Palestinei si Fenicie, de exemplu, fiind necesare trei campanii desfasurate cu forte ample, in 671, 666, 664 i.e.n. Se aliaza cu Urartu, pentru a-i respinge pe cimmerici si nu duce decat o singura campanie externa - cea din Egiptul de Jos. Cu toata abilitatea diplomatiei sale si forta armatei asiriene, in vremea domniei sale se intareste regatul Mediei, unificat de Deiokes (728-675 i.e.n.). Era un prim semn al sfirsitului Asiriei, amanat cu o jumătate de secol de prezenta stralucita in epoca a fiului sau, Assurbanipal, ultimul mare suveran asirian, general remarcabil si, totodata, carturar de talent.